

ת"פ 60949/01/14 - מדינת ישראל נגד יוסף בן אברהם חג'ג', יוסף בן חיים שוורץ - נדון, יזמות בע"מ - נדונה

בית משפט השלום בבאר שבע

11 נובמבר 2015

ת"פ 60949-01-14 מדינת ישראל נ' חג'ג' ואח'

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. יוסף בן אברהם חג'ג' ע"י ב"כ עו"ד אפרת צרפתי ועו"ד נעם אליגון 2. יוסף בן חיים שוורץ - נדון 3. 010 יזמות בע"מ - נדונה

גזר דין לנאשם 1

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות של הדחה בחקירה, בניגוד לסעיף 245(ב) לחוק העונשין, תשל"ז 1977.

עובדות כתב האישום ת/1, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, הן כדלקמן:

- הנאשמת 3 הנה חברה העוסקת בהפעלת מועדון המכונה "הפורום" בקרית יהודית, באשר-שבע, והיא בבעלות הנאשם 2 כשהנאשם 3 מהווה "אורגן בכיר" בחברה ומשמש כ"מנהל ערב" במועדון המופעל על ידה;
- במועד הרלוונטי לאירועים נושא כתב האישום, פעל המועדון תחת רשיון עסק זמני, אשר חייב אותו, בין היתר, לעמוד בפקודות קבע בנושא אבטחה מטעם משטרת ישראל. בין פקודות הקבע חלה על הנאשמת 3 והפועלים מטעמה החובה לדווח למשטרת ישראל בכל מקרה של הפרת הסדר במקום, שיש בה כדי לסכן את שלום הציבור; לקיים בידוק ביטחוני של הנכנסים למתחם המנוהל על ידי החברה, לרבות באמצעים לגילוי מתכות; להציב סדרנים ובעלי תפקידי אבטחה במקום, לרבות בסמוך לכל בר משקאות; עוד נקבעה בפקודות הקבע, החובה ליצור קשר מידי עם משטרת ישראל בכל מצב שבו מוצא מתפרע מהמועדון וכן ליצור קשר עם מגן דוד אדום בכל אירוע חירום שקורה במקום;
- בתאריך 28/11/13, בשעות הלילה התקימה במועדון המנוהל על ידי החברה - הנאשמת 3 מסיבה המיועדת לנערים בגילאי 14 - 18. הנאשם, ביחד עם הנאשם 2, נכחו במקום במסגרת עבודתם;

- ד. בסמוך לשעה 00:20 פרצה קטטה בסמוך לבר המשקאות שבמועדון, ואשר בניגוד לפקודת הקבע של האבטחה, לא עמד בצדו, באותה העת, מאבטח;
- ה. במהלך אותה קטטה, נדקר נפגע העבירה, קטין יליד 1996, באמצעות חפץ חד ממתכת ובאמצעות אגרופן, אותם עלה בידי מי מהנוכחים במקום להכניס למועדון חרף הבידוק הבטחוני שהיה מחויב להתבצע;
- ו. בסמוך לאחר האירוע המתואר, נודע לנאשמים 1 ו-2 עליו, והם פגשו את הקטין נפגע העבירה מחוץ למועדון. הנאשם 1 ניגש את הקטין נפגע העבירה והובילו למשרד צדדי הסמוך למועדון;
- ז. נאשם 2 נכנס אף הוא לאותו משרד והשנים החלו לתחקר את הקטין נפגע העבירה אודות האירוע, מבלי להעביר דיווח לגביו למשטרת ישראל;
- ח. באותו מעמד, הפשיל נפגע העבירה הקטין את מכנסיו והם הבחינו, כי הוא סובל מפצע דקירה בירכו ומחתך נוסף בעורפו כאשר זב דם מגופו;
- ט. חרף כך, לא הזעיק הנאשם או מי אחר מטעם החברה את מגן דוד אדום, ולא טרח אף להפנות הקטין מידית לקבלת טיפול רפאי;
- י. חלף האמור, פנה הנאשם דן אל הקטין ואמר לו: "אל תדאג, עכשיו אתה אחד משלנו, תקבל יחס VIP, אל תגיד כלום לאף אחד, אל תדאג אנחנו נטפל בך".
- יא. עוד אמרו הנאשמים לקטין, לאחר שהבינו כי מתעדת להתגייס בקרוב, כי לא יכול להיות חייל במשמר הגבול אם הוא בוכה מ"דקירה קטנה".
- יב. באותו מעמד, הציע הנאשם 1 לקטין, כי ירכשו בעבורו מכנסים וחולצה חדשים של המותג "BOSS" במקום אלו שהוכתמו בדם;
- יג. לאחר מכן, הוזעק לחדר עובד נוסף של הנאשמת 3, אשר משמש כסדרן ואין לו כל הכשרה רפואית, והורו לו לחבוש את פצעיו של הקטין. אותו עובד עשה כאמור ואמר לקטין שיגיע לחדר המיון בבית החולים כדי לקבל אנטיביוטיקה;
- יד. במהלך חבישתו של הקטין על ידי אותו עובד, פנה אליו הנאשם 1 ואמר לו כי לא ימסור שאירוע הדקירה קרה בתוך המועדון, אלא אם יתגלה הדבר - יאמר שהדבר קרה מחוץ למועדון;
- טו. אחד הנאשמים ניגש אל הקטין כשבידו חולצה נקיה וביקש ממנו להחליף את חולצתו המוכתמת בדם. לאחר שהקטין החליף את החולצה, נטל ממנו הנאשם 1 את החולצה המוכתמת והבטיח לו כי תכוסס ותושב לו נקיה;
- טז. באותו מעמד, פנה הנאשם אל הקטין ואמר לו: "תתגאה בזה שיוסי [הנאשם 2 - בעלי המועדון] מביא לך חולצה, אפילו לי לא הביא חולצה";
- יז. לאחר הדברים המתוארים, בסמוך לשעה 02:30 עזב הקטין את המועדון ביחד עם חברתו;
- יח. האירוע התגלה בהמשך, כאשר נודע לאביו של הקטין על המקרה והוא דיווח למשטרת ישראל וכן פינה את בנו לקבלת טיפול בבית החולים "סורוקה", שם אובחן הקטין כסובל משבר באף ומפצעי הדקירה המתוארים לעיל,

וקיבל הטיפול הרפואי המתאים.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו הומרו האישומים כלפי הנאשמים 2 - 3 לאישום בניגוד לחוק רישוי עסקים תשכ"ח - 1968. הנאשם דן הודה בעבירה כמפורט ברישא לגזר הדין, הורשע ונשלח לחקירת שירות המבחן למבוגרים, תוך שהתביעה הגבילה עתירתה הענשית, במסגרת ההסדר (2/ת) לשלושה חדשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; קנס בסך 10,000 ₪; פיצוי לנפגע העבירה בסך 3,500 ₪, ואילו להגנה נתאפשר לטעון, במסגרת אותו הסדר, בנוגע לרכיב של הטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, כאשר יתר רכיבי הענישה מוסכמים גם על ידה.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש.

תסקירים/חוות דעת בענין הנאשם

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן למבוגרים, המפרט את נסיבותיו האישיות - כבן 32, נשוי ללא ילדים. עובד בחברה - הנאשמת 3 - מזה כ-11 שנה. סיים את לימודיו התיכוניים באופן חלקי וכן הופסק שירותו הצבאי טרם סיומו לאחר היעדרויות של הנאשם משירות, לטענתו גם מטעמי בריאות.

לטענת הנאשם, היה הנאשם 2 - בעלי החברה - דמות נערצת על ידו, אשר נטל אותו תחת חסותו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד. לדבריו, פעל מתוך לחץ. התקשה להסביר מדוע לא הזמין אמבולנס לפינוי הקטין. טען, כי סבר שלעובד הנוסף שהגיע לחבוש את הקטין יש הכשרה כחובש. התקשה לקיים בחינה ביקורתית של התנהגותו.

הנאשם טען, לפני קצינת המבחן, כי אם יחויב לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, הדבר עלול לגרום ל"רגרסיה" במצבו הרגשי וכן לפגיעה קשה במקור תעסוקתו.

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בענינו של הנאשם. בסיום התסקיר, המליץ שירות המבחן להשית עליו צו של"צ בהיקף של 250 שעות; מאסר מותנה; קנס; פיצוי לנפגע העבירה.

הממונה על עבודות השירות בשב"ס מצא הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה עותרת לגזור ענשו של הנאשם על הרף העליון במסגרת ההסדר.

התביעה טוענת, כי גם הרף העליון שסוכם במסגרת ההסדר נוטה לקולה במסגרת מתחם הענישה.

התביעה הציגה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

ההגנה טענה, כי הנאשם אזרח נורמטיבי ושומר חוק. לטענת ההגנה, עבירת ההדחה שנעברה על ידי הנאשם אינה בנסיבות חמורות, שכן לא כללה אלימות, איומים או הפעלת כוח.

ההגנה בקשה להימנע מלשלוח הנאשם למאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות על מנת שלא תיפגע פרנסתו. ההגנה הסכימה, כי עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודת שירות הוא אפשרי במסגרת ההסדר, אך סברה כי ניתן להסתפק גם בענישה שאינה כוללת אותו, ובמקרה כזה הציעה לחייב הנאשם בעיצומים כספיים בסכום גבוה יותר מזה שסוכם בהודעה על הסדר ת/2.

ההגנה בקשה להשוות ענינו של הנאשם דנן לנאשם 2 אשר, במסגרת ההסדר, הומר סעיף האישום נגדו לעבירה בתחום רישוי העסקים, וזאת לאור כך שמהות העבירה נותרה דומה.

בדברו האחרון, ביקש הנאשם בכל לשון להמנע מלחייבו לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם חמורה וחותרת תחת סדרי השלטון והמשפט.

המדובר בעבירה מסוג פשע ובחלופה המחמירה מבין שתי החלופות שבסעיף 245 לחוק העונשין, תשל"ז 1977, כאשר העונש המירבי שבצידה עומד על 7 שנות מאסר בפועל, לאור כך שלוותה ההדחה בהבטחת טובת הנאה.

לעבירה זו, בנסיבותיה, נלווה כיעור רב. למעשה, הופעלו כלפי הקטין נפגע העבירה מניפולציות מתוחכמות, תוך ניצול מצבו ופגיעותו.

בכך שלא טרח הנאשם לפנות הקטין הנפגע לקבלת טיפול רפואי - עלול היה לסכן את חייו באופן ממשי. שהרי, דקירה באמצעות סכין או חפץ חד עלולה לפגוע באיברים פנימיים ולגרום לנזקים חמורים עד כדי מוות, כאשר לעתים הדבר אינו נראה למי שמביט בפצע הדקירה מבחוץ.

משנה חומרה לאירוע המתואר, כאשר זו ההתנהלות שהיתה במועדון המאכלס קטינים ובערב הסגור לקטינים עד גיל 18, שהוריהם סומכים על הנהלת המועדון בו הם שוהים, שהנאשם היה חלק מהותי ממנה, כי תדאג לבטחונם.

בנוסף, היה בעבירה כדי לחתור תחת שלטון החוק ולפגוע באפשרות להעמיד לדין העברין או העברנים אשר דקרו את הקטין הנפגע.

בניגוד לחזות התמימה שניסתה ההגנה לשוות למעשיו של הנאשם, ואף ניסה הנאשם עצמו לשוות למעשיו בשיחתו עם שירות המבחן, קשה להמלט מהמסקנה, כי העבירה נעברה ממניעים ציניים, על מנת למנוע סגירת המועדון או פגיעה בתפקודו, והדבר עולה בבירור מנסיונו של הנאשם לשכנע את נפגע העבירה שיאמר, כי הדקירות לא אירעו בשטח המועדון אלא מחוצה לו. לשם כך, נכון היה הנאשם להפקיר את שלומו של אותו קטין נפגע העבירה ולסכנו באופן כה חמור.

מתחם הענישה שנקבע בפסיקה בגין עבירה זו וכן עבירות אחרות מאותו הסימן, בנסיבות דומות, נע בין מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד לשנה מאסר בפועל. ראו ת.פ. (מחוזי באר-שבע) 49304-11-12 מ"י נ' סבלו. בשורה של מקרים, נגזרו על נאשמים עונשי מאסר בפועל, בין לריצוי בדרך של עבודות שירות ובין מאסר בפועל ממש ראו ע.פ. 3765/06 אבו לטיפה נ' מדינת ישראל; ת.פ. (שלום תל-אביב) 7273/04 מ"י נ' מושייב; ת.פ. (מחוזי חיפה) 7153/08 מ"י נ' אסדי ואח'.

אשר לענישה הספציפית במסגרת המתחם, אין בידי בית המשפט לקבל הטענה, כי המקרה דנן קל יותר מאשר מקרים בהם הופעל כח או הופעלו איומים על מתלוננים בגין עבירות אלימות או עבירות אחרות. דווקא האופן בו הודח הקטין הנפגע שלא למסור תלונה על שאירע במקרה דנן, תוך קניית שתיקתו ב"ניזיד עדשים", בדמות חולצה, מכנס והגדרתו כלקוח מועדף במועדון - מעידה על התחכום והמניפולטיביות בהתנהגותו של הנאשם, המכיר היטב, מתוקף תפקידו, את עולם התוכן של בני הנוער המבלים במועדון וכיצד ניתן לרכוש את לבם.

היעדר כל רגישות למצבו של הקטין הנפגע והזלזול בשלומו הגופני והנפשי עד כדי סיכון חייו - מהווים אף הם נסיבה המובילה להחמרה משמעותית במסגרת מתחם הענישה.

לא לה יש להוסיף את הנסיון לסיכול ממשי של החקירה הפלילית, אשר למעשה לא החלה כלל, ויתכן שגם לא היתה נפתחת, בשל העבירה שבוצעה, אלמלא היתה מתגלה על ידי אביו של הקטין הנפגע. זאת, להבדיל ממקרים אחרים בהם קיים עד שמסר אמרה ופעולות ההדחה מתבצעות על מנת לגרום לו לחזור בו מהדברים שמסר, אז מצויה האמרה הראשונית בתיק החקירה בכל מקרה וניתן לעשות בה שימוש.

לזכות הנאשם יש לקחת בחשבון היעדר הסתבכויות קודמות וכן הודאתו באשמה, שהיה בה גם כדי לחסוך מהקטין הנפגע הצורך להתעמת עמו פעם נוספת.

בשקלול הכולל גוברים שיקולי החומרה וההרתעה ונוטה הכף לכיוון החמרה במסגרת מתחם הענישה.

אלמלא ההסדר שגובש בין הצדדים, היה מקום להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל ממש.

לנוכח ההלכות הידועות בנוגע לכיבוד הסדרי טעון - לא יחרוג בית המשפט מההסדר שסוכם, ואולם ברי, כי אין הנאשם זכאי להקלה מעבר לרף העליון שבהסדר, אשר כשלעצמו מהווה עונש קל בנסיבות הענין, המגלם בתוכו את כל הנסיבות הרלוונטיות להתחשבות בנאשם, ויתכן אף מעבר לנדרש.

לאור האמור, ובהתאם להסדר הטיעון גוזר בית המשפט על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, בבסיס יחש"ם דרום (מחנה נתן). 5 ימים בשבוע, 08:30 שעות ביום. על הנאשם להתייב, ביום 04/01/16, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייבבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 8 חדשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז 1977, פרק ט', סימנים א', ב', ד', ה';

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01/03/16 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן;

ד. פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת. 1 בכתב האישום, בסך 3,500 ₪. ישולם עד ליום 01/02/16.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתן והודע היום, כ"ט חשון תשע"ו - 11 נובמבר 2015, במעמד התובע עו"ד עמית גינת, הסניגור עו"ד נעם אליגון והנאשם.